

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illeti közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási czikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási czikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatásért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön Árszabály szerint számoltatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

A kegyelet évfordulóján.

(Október 6.)

Két nap választ el azon szent naptól, melyen újra kigyulad a nemzeti kegyelet oltáratlan lángja. Az aradi tizenhárom vértanu drága emlékeztetének áldozunk ismét e napon. E fájdalmas gyásznapon szent kegyelettel járul a magyar nemzet a honfiai megemlékezés oltárához és nyilvánosan ad kifejezést mély bánatának, hogy lássa az egész művelt világ, miszerint a magyar nemzetben él még a tántoríthatatlan hűség és hála azon nagy és hős férfiak iránt, kik — a honszerelme törhetlenségével — az édes haza igaz ügyéért, a nemzet féltett jogaiért és alkotmányáért, a szent szabadságért és magáért a

hazáért vittak dicső harcokat és szenvedtek martyr-halált.

Aradi vérmező! . . . Mennyi megszentelt emlék, mennyi megtört remény, mennyi bánatos visszaemlékezés fűz bennünket e helyhez! Az aradi tizenhárom vértanu kivégzési helye martyrok véréből pirosuló gyászmező. Aradi vértanú! . . . Mennyi hazafiai szeretet, mennyi kínos fájdalom csatol bennünket e naphoz! Október 6-ika! . . . Te, a magyar nemzet legfájdalmasabb gyásznapja!

A kiket Arad vértanóján ott végeztek ki az aradi vérmezőn — a legbecstelenebb hallálal, bitófán — a nagyokat, a hőseket, a dicsőket, keserű könnyek között siratta meg a magyar nemzet ezelőtt negyvenkét esztendővel a keserű okunk van megsírati ma is. Negyvenkét év után most is iszonyattal gondolunk azon időre és a legfájdóbb jajjal siratjuk meg a matyr-halált szenvedett jó bajnokokat. Igen, mert nem oly könnyű az enyészetnek elbánni azokkal a meghaltakkal, a kik martyrok voltak.

De ne idézzük fel a kínzó, mardosó emlékek okozót. Az idő már úgy is begyógyította a sebhelyeket és a lemészárolt szabadsághősök vére a magyar nemzet független szabadságának éltető forrása lett. És a nemzet, mely a jó ügy jelenlegi diadaláta hőseknek köszöni, nem volt méltatlan és háládatlan hozzájuk. Az emlékszobor, melyet a nemzet kegyeletemelt a tizenhárom vértanu emlékének és melyet a múlt évben lepleztek le, fennhirdeti a világnak a magyarnemzet háláját nagy halottjai iránt. Az emlékmű, melyet művészi ihlettség

alkotott, szabadságharcunk legnagyobb és legszebb megörökítése.

És ott áll az emlékmű eszményeket megtestesítő alakjaival az aradi Szabadság-terén! Ugy áll ott, mint a művész akarta: „Érthetően, hogy a nép magyarázat nélkül is megértse, mi hősi áldozatok emlékeztetére állított föl; szépen, hogy a részvétlen idegen figyelmét is megragadja s felkeltse részvételét azok iránt, kiket e mű dicsőít, s az ügy iránt, melyért elvérzettek; emlékszerűen, hogy az utókor előtt tanusíthassa a kegyeletet, melyet kifejezni akart azon nemzedék, mely e művet felállítá. Emlékeztetve a nagyszerű lelkesedésre, melylyel a nemzet szétörtö bilincseit, jogát a szabadságra fennhirdetve, készen azt fegyverrel is megvédelmezni; az áldozatkészségre, melylyel a nemzet minden vagyonát a haza oltárára tette, hogy a szabadság ellenségeit visszaűzhesse; a lankadatlan erőre, melylyel a küzdelem folyt, a hős alakokra, kikben a nemzet óriási erőfeszítése megtestesült, a harc szomorú végére s a dicső halálra, melylyel a vértanuk Aradon a szabadság zászlójához való hűségüket megpecsételék.“

Hódoljunk újra e napon vallás- és nemzeti különbség nélkül a szent kegyeletnek legyünk az aradi emlékszóbornál szívünk, lelkünk mély gyászának kifejezésével és honszerelmünk gyújtó hevével, hadd lássák, hogy a nemzetek sorsát intéző véghetetlen hatalmu Isten nem hiában adott a magyar-nak hős és a hazáért meghalni tudó férfiakat! Legyen e gyász mindnyájunké, mert ha dicsőségben közösen birjuk e drága hazát, kö-

A „Székelyföld“ tárczaja.

Egy kép a multból.

(Elbeszélés.)

Irta Barthali János.

IV.

(Folytatás.)

— Mi . . . i . . . i . . . édes fiam? Nekem mondtad, egyedüli jöltevdőnek, hogy vak apád? Nekem, ki az utca porából szedtelek föl, miután senki sem volt e világban, és embert faragtam az ismeretlen tettes által megölt szülők magzatából? Oh, te majmcskám, többé ilyen goromba ne légy hozzám. Ugy-e, megigéred?

— Nem igérem, semmit sem igérek neked, te ókori penészes kalendáriom! — vágott vissza a csinos ifju a nélkül, hogy irásából föltekintene.

— De Bátor! . . .

— Hallja az ur, van nekem más nevem is. Nevem, mely a pap tudtával adatott. Tehát azon szólítson ez órától kezdve, mert ha még egyszer gunynevemet hallom elhangzani lecsperdi szájáról, úgy oda mázoló a szeme közé ezt a téntás kupát itt ni, hogy sem nem lát, sem nem hall bele.

— No, no, te semmi!

— Majd leszek valami, hanem azt te keserülöd meg, vén Mathuzsálem! — válaszolt hidegvérűen Bátor.

— De ha leveszem rólad a kezemet, te makrancos kölyök, elveszel menthetlenül. Éhen pusztulsz el.

— Majd én rád teszem a kezemet és összerokadsz annak sulya alatt, s a bakó tartja fölötted a halotti bucsuztatót, esküszöm.

— Hallgass, gyermek, arra figyelmeztetlek. — Nem hallgatok, te, az országban hetekig kóborló penzionált vén betyár!

— De Jenő, az Istenért! — kiáltott föl Boglárdi, a juristának utolsó szavainál láthatólag összerenzenve.

— Figyelek. Mit kíván tőlem, Boglárdi ur?

— Ne sértgeless.

— Ön is kiméljen engemet.

— Jössz levelet írni annak a jó urnak, ki olyan bőkezű volt irányodban?

— Bár ne ismertem volna meg soha! Az is egy élő talány előttem, akár csak mintha testvér volna önnel.

— Jössz, vagy nem? Most csak azt kérdelem tőled.

— Nem megyek.

— Elcsaplak.

— Már megélek az ön kegyelemkenyere nélkül is.

— Ugyan miből? Hahaha!

— Oklevelem van már.

— Neked?

— Nekem.

— Mióta?

— Amióta ön titokteljesen utazgat egy még titkosabb ügyben, alaroz alatt. Érti? — sugta Bátor, a Boglárdi füléhez hajolva, minek az lett a következménye, hogy a fiskális kénytelen volt egy székre ereszkedni, különben összerogyott volna.

— És te tudod? Mindent tudsz? — hörgő elhaló hangon védenézéhez.

— Csak gyanuskodom — felelt vissza Bátor, mást gondolva magában.

És ez a válasz öntudatra térítette a magáról megfélekedezett Boglárdit. És megmentette a patvaristát is, mert ha azt találja mondani, hogy mindent tud, egy óra múlva olyan szép halott lett volna belőle, mint a milyent egy erőszakos kéz csinálhat — boszúból, hogy ezáltal egy élő vádat elhallgattasson.

Majd később megtudjuk, hogy mennyiben őrizte meg védangyala a fiatal patvaristát főnöke boszujától, és hogy hálátlanság volt-e az a sértetés, melylyel jöltevdőjét elhalmozta.

zösen kell annak gyászát, bánatát is viselnünk! Ez által tudjuk körülöttünk néma árnyként lebegő szellemeiknek bebizonyítani azt, hogy azon törekvések, melyekért ők, a dicsők küzdöttek, ma is élnek bennünk magyar népben, s nem is fognak és nem is szabad elenyészni, míg végleges teljesedés nem lesz a jutalmuk.

Gelenczey M. J.

A gyász-szoba a szabadságharc emlékeinek kiállításában.

Sajátságos melázó bánattal lépek át mindig a 48-ik kiállítás küszöbét.

Olyan sokszor voltam már ott és olyan szívesen megyek mindig oda! Mintha abban a levegőben, mely most a vigadó termeit telíti, volna még abból a lelkesedésből egy parány, a mely ama tüntető időkben a gyermekből hőst, a férfiakból félisteneket csinált... és azt a levegőt, a hazaszeretet lángoló hevével impregnálva, oly kimondhatatlanul jól esik beszívunk a mai léha korban, a melyben már semmiért sem lelkesednek az emberek. A legmélyebb bánattól akkor fogódik el lelkünk, ha belépünk az ugynevezett gyász-szobába.

Annak a remek hősköltevénynek, a mi szabadságharcunk volt, szomorú refrainje ez, melybe halálhőrgés és a legnemesebb szívek dobbanása vegyül. Összeszorul a lélek és könnyel telik meg a szem attól, a mit ott látunk. Vagy ki ne érezne tépő keservet, elolvassa Damjanich levelét, melyet a kivégeztetés előtti rémes éjszakán intézett volt imádott nejehez? Mennyi hősi lemondás, mily Istenben vetett végtelen bizalom lengi át a hős vértanú emé sorait! Nemkülönben oly mélyen megindító Pöltenberg tábornok ugyancsak nejéhez intézett végbucsuja... a hős nem retteg a halált, csak az fáj neki, hogy attól kell megválnia, a ki az életben legdrágább volt neki. Kinek szíve nem dobbanna meg, látva azt a széles fekete-selyem nyakkendőt, melyet Damjanich a kivégeztetés előtti perczben oldott le nyakáról? Egy pillanat, a meddig százat ver az ütér, annyi volt még csupán a földi élet, és ő farkas-szemét nézve azzal a rémmel, melytől egyaránt remeg a király és a koldus, hidegvérrel oldja le nyakkendőjét és megparancsolja a bakónak, hogy össze ne borzolja remek, fényes szakállát. Ugyancsak e szobában van Kazinczy Lajos ezredes, nagy költőnk Kazin-

A vén fiskális hosszas kérésére végül engedett a fiatal ember, s nemsokára egy félreeső szobában látjuk őket szorgalmaskodni.

— Készen van már az annyi vajudással készült levéllel? — szólította meg Boglárdi Bátorit. Remélem, hogy egy betű hiba nélkül tette pergameure Csillámosi urnak szóló tudósításomat.

— Meg lehet velem elégedve, principális ur — felelt vissza gunyosan az ifju.

— Olvassa hát föl, édes barátom.

— Parancsára, édes jöltevőm.

— No, ezt már szeretem. Hallja maga, domine, ön szépen is tud velem beszélni, ha akar. Ezt megérdemlem magától, el is várom, mint egyedüli jöltevője, s úgy is, mint főnöke — örvendezett Boglárdi. — De olvassa már azt a szkriptumot.

Bátorit ezt olvasá a pergameenlapról:

„Méltóságos uram! Ügyünk jól halad. Jobban, mint hittem volna. Az ifju ur egyik bal-lépést a másik után követi el. Z. kincseit már zsebünkben érzem. A kitagadási okmány kész. Föltételesen szóló ugyan, de sikerült oda mődosítani, hogy az ipse aztán elmehe! Kukutyinba zabot hegyezni. Most már csak az apa és leánya vannak hátra. A második csata is meg van nyerve félig-meddig. Az avatlan még ma el fog hallgatni. Jöjjön, repüljön méltóságod, mert az ügy érdeke azt kívánja. Oslárdi még nem került haza? Ne is kérdezősködjön utána. Nem mehet még. Victoria nekünk! Datum: Anno Domini 179* die 23. Juni.“

(Folytatása következik.)

czy Ferencz fiának olajfestésű arcképe is. Ő Zsibónál tette le a fegyvert s október 10-én szenvedett vértanuhalált Aradon. Mellette függ a falon az első vértanú egyikének arcképe, báró Mednyánszky Lászlóé. Pozsonyban a Szamárhegyen akasztatta őt fel az osztrák kormány, mert Lipót-várat nem akarta feladni, sajtáságosan épen azon a napon, 1849-ben jun. 5-én, a mely napon Kosuth az osztrákoktól visszafoglalt fővárosba bevonult.

Tovább nézegetve, egy sajátságos alkotmány vonja magára figyelmünket; egy fából faragott miniatűr-kaszimátája ez az olmtzi várnak, melyben Konuth Sándor alezredes és Zambeczi ezredes voltak elzárva. Oh, ha azok a falak beszélni tudnának, mennyit regélnének ama sötét időről, midőn bűn volt a hazaszeretet. Ugyancsak itt vannak Hadik Gusztáv és Lenkey bilinesei is. A rozsdás, nehéz lánczokat félve nézik a teremben levő hölgyek, s mikor véletlenül megzörren, összerzúdnak és eszükbe jutnak azok a szomorú történetek, melyet apáiktól hallottak a vérbe és gyászba fullasztott dicsőség tüneményes napjairól.

Hős időről beszél az a széles kard, melyet miut a hadak Istene, annyi csatákön győzedelmesen hordozott a ráczok réme, a nagy Damjanich; tört reményekről az a másik, a melyet a vitéz Pöltenberg tábornoktól Sarkadnál vett el az osztrák önkény.

Nem tehetünk egy lépést, hogy multunk dicsősége, gyásza át ne hassa lelkünket, idegeink minden szálát, s fáj a késő kor törpe gyermekének, hogy nem lehetett ott, a hol ágyuk villámlo lóbanása, zászlók lengése nemzeti jobblétünk hajnalpirkadását jelezte.

A termekben mint a nagy idők élő emlékei járkálnak az öreg honvédek... ők, a kik látták lobogni Buda ormain a győzedelmi trikolt; ők, a kik ott voltak Branyiskónál, a kik ott sirtak Világosnál, a magyar nemzet egész Európa könyét és tiszteletét kiérdemelt sirja mellett...

Kaczkias attilában, karddal az oldalán, ott jár köztük a hős Carl is, egyike ama nő honvédeknek, kikről az 50-es évek poézise teliszórta az akkori almanachok és emlékkönyvek lapjait virággal. Családi nevén. Pachné, Lobstüek Károly Mária. Az attilán két érdemjel hirdeti, hogy hős volt; erre vall az is, hogy főhadnagysáig vitte. Mint volt 48—49-iki honvéd, huzza a rendes nyugdíjat. Mosolyogva beszél a fényes napokról a kérdezősködőkkel, azokról az időről, a melyekben volt valami a levegőben, a mi eldobatta a diákkal a könyvet, a földművelést a kapát, a növel a varrót, hogy mindnyájan kardot ragadjanak és sies-senek a haza védelmére.

A kiállítás tömeges látogatása mutatja, mily életrevaló eszme volt a kiállítás.

Idegen, vidéki nem jön a fővárosba, hogy meg ne tekinten a vigadó termeit, s egyetlen látogató sem hagyhatja el a kiállítást, hogy teljes megelégedéssel ne távozzék. Szerintem nem is magyar, nem is hazafi, a ki azt elmulasztja. Különösen a szülők igyekezzenek oda gyermekeikkel, hogy azok a mult példáin tanulva lelkesedni, el ne feledjék a hazát szeretni s tudjanak érte meg is halni, ha kell, mert: „Dulce et honorum est pro patria mori.“

Csegei László.

A kézdívásárhelyi tüzoltó-egylet közgyűléséből.

(Titkári jelentés M. Székely Jánostól az 1890—91-iki egyleti évről.)

(Vége.)

Utolsó közgyűlésünk óta 25—25 frttal alapítók lettek: Benedek István honvéd alezredes és Gilyén Árpád os. és kir. kamarás, honvéd százados, mindketten tiszteletbeli egyleti tagok. Ugy szintén Szabó Mózesné (szeszgyáros) urasszony felejt-hetetlen veje: Tóth Géza emlékére 25 frtos alapítványt tett. Egyletünk iránti érdekltségének mind a két takarékpénztár áldozatkész-ségével adta jelét, a mennyiben a kézdívásárhelyi tak. pénztár 25 frtot, a kisegítő tak. pénztár 20 frtot szíveskedtek adományozni.

A pénztár állapota a számvizsgáló bizottság jelentése szerint, melyet szószerint ide igtatok, az 1890. év december 31-én következő volt:

„Készpénz áthozatal az 1889. évről 204 frt 88 kr“	
Bevételek az 1890. évben	772 „ 51 „
Együtt	977 „ 39 „
Kiadások az 1890. évben	9 „ 5 „ 05 „
Készpénzátvitel az 1891. évre	12 „ 34 „
Együtt	977 „ 39 „

Elhelyezményekben és készpénzben találtatott:

I. Anyaegylet.	
1. A k.-vásárhelyi tak.-pénztárban	25 frt 73 kr.
2. Szintén	43 „ 76 „
3. Pénztárkészlet 1890. decz. 31-én	12 „ 34 „
	81 „ 83 „

II. Zeneosztály:	
1. A k.-vásárhelyi tak.-pénztárban	100 „ 24 „
2. „ „ kisegítő	56 „ 06 „
3. Ebből pénztáros részére levonandó	5 „ 17 „
Maradt tehát:	151 „ 13 „

III. Lövészosztály:	
1. A k. vásárhelyi tak.-pénztárban	331 „ 78 „
Együttesen	564 „ 74 „

IV. Önképző-kör.	
1. Pénztáros fedezett 1890. decz. 31-ig	3 „ 24 „
s így levonandó	3 „ 24 „
Vagyoni állás 1890. decz. 31-én	561 „ 50 „

Megjegyzés. Az anyaegylet tartozik a lövész- osztálynak 200 frttal; ezzel szemben a zeneosztály az anyaegyletnek 250 frttal, melyek kamatmen- tesen használatnak s főkönyvileg nyilván tar- tatnak.

Tisztelt bajtársak! Az az áldozatkész-ség, melyet e város képviselő testülete egyletünk irá- nyában tanúsított s folyton taustit, megérdemli az elismerés és köszönet őszinte nyilvánítását. Azonkívül, hogy a költséges mászóházat felépít- tette, egyletünknek még 4 köb öl tüzfát is adott, s a zenekari tagokat az utmunka alól felmentette. S hogy a tüzoltó-egyletnek e város polgárai érde- kében való fontosságát annál fényesebben be- bizonyítsa, a Barabás Mór halálával megüresedett karnagyi állást évi 300 frttal rendszeresítette s ez állásra a szakképzettségek által széles körben ismeretes Barabás Ignácot választotta meg 1891. jan. 31-én. Sőt jól indulata és áldozatkész-sége még ezzel sem volt kimerítve, mert hogy a tüzoltó- egylet tagjai a terhes éjjeli őrség alól felmentet- hessenek, 1890. júl. 1-től kezdődőleg az éjjeli őrk- et fizeti. Ennyi áldozat megérdemli, hogy a tüz- oltó-egylet mély köszönetét fejezze ki a képviselő- testületnek.

Midőn megemlítem, hogy egyletünk a három- székmegyei tüzoltó-szövetségnek 3 évre tagja lett, áttérlek az önképzőkör és zeneszakosztály ügyei- nek futólagos ismertetésére.

Egyletünk parancsnoksága az összetartozás érzetét a mivelődésre való alkalmadással is fej- leszteti és erősíteni akarván, megalakította a ta- gok részére az önképzőkört, bérelvén egy alkal- mas helyiséget, hol a napi munka után a tagok olvasás, tekeasztalon való játszás s más mivel- t emberekhez illő szórakozást találhatnak. De gondoskodott egyuttal arról is, hogy olykor-olykor felolvasások tartassanak az önképzőkörben s tény- leg egyletünk lelkes és ügybuzgó főparancsnoka Kovács Dániel ur tartott is felolvasást. A kör he- lyiségeiben tartotta próbáit a zeneosztály is.

A zeneszakosztályról, hogy hosszas ne legyen, külön és terjedelmes jelentést nem fogok előter- jesztelni. De nem mellőzhetem mégis, hogy az adott viszonyok közt zenekari működésük elis- merésre méltó volt. Beleértükrol nem szólok. Mi- ért említeném meg, hogy a régi jó egyetértést, összetartást és egymás iránti bizalmat olykor-oly- kor meghasonlás, bizalmatlanság váltja fel, mely a zeneosztály életfájának gyökerétlassan bár, de emészti, sőt veszélylyel fenyegeti.

Miért adnék kifejezést azon meggyőződése- nek, hogy a régi egészséges irányú beteges álla- potok váltották fel? Mellőzöm ezeket azon re- ményben, hogy a bornak is kiforrás kell, hogy tartóssága biztosítva legyen. A zeneszakosztály- nak fontos szerepe van s ha szerepkörét mint az első idő szakban, jövőben oly odaadással, nemes önzéssel tölti be, egyletünk disztét fogja képezni. Nekem erős a hitem, hogy ha voltak is a közel multban kisebb surlódások, de azok elenyésztek s helyébe az egyetértés és kölcsönös bizalom fog lépni, alakulása első éveikhez hasonlóan. Hiszen már ez osztály ügye is el van intézve s így Eris almáját jövőben ez sem fogja képezni.

Előbb is tehettem volna, de mintegy koronául, jelentésem végére hagytam amaz örvendetes ese- mény jelzését, hogy Tek. Nagy Ferencz szeszgyá- ros ur és neje egyletünk számára egy értékes és díszes zászlót csináltat, melynek felszentelését parancsnokságunk a jövő tavaszra halasztotta.

Tisztelt közgyűlés! Országsgzerte, a legmaga- sabb köröktől a legalsóig elismerik a tüzoltó- egyletek fontosságát; nincs ember a hazában, a ki kétségbe vonná, vagy vitatná a tüzoltó-egyletek hasznát, czélszerűségét; de ha az egész világon felesleges intézmény volna is, városunk sajtáságos építkezését tekintve, nálunk úgy is nélkülözhe- tetlen volna; nálunk akkor is meg kellene alakí-

tani. S mit tapasztaltunk? Azt, hogy igen sokan vannak ifjaink között, akik megkínálják, hogy mind társadalmi állás, mind vagyon tekintetében, öket első helyen említsék, s mégis vonakodnak egy-letünknek tagjai lenni. Nem elszomorító körül-mény-e az, hogy ők, a kiknek van félteni valójuk, másokra bizzák annak védelmét? Ahelyett, hogy a jó példával elől mennének másokat is buzdítanak, lelkesültséget, ügybuzgóságot tanúsítanak, félre vonulnak s tán még mosolyognak is azok fára-dozásán, kik egészségüket, életüket teszik ki oly-kor éppen azok vagyona s életének megvédéséért, kik a boldogabb napokban fitymálva szólottak az egyesület működéséről.

Tisztelt Bajtársak! Tizenkét év óta vagyok a tüzoltó-egyesület tagja; 12 évig vettem részt szerény tehetséggel az egyesület működésében. Most családom iránt tartozó szent kötelességem-nél fogva oly sokoldalú teendőket kellett magamra vállalnom, hogy további működésem, munkás-ságom a tüzoltó-egyesületben lehetetlenné van-ta. Azért midőn ennek teljes határozottsággal és visszavonhatatlanul kifejezést adok, lelkem mélyéből ohajtom, hogy városunknak büszke-sége, a társadalmi élet gyöngye: a tüzoltó-egyes-let hova-tovább fejlődjék, erősödjék, virágozzék. En-gedje a Mindenható megérnie, hogy e városnak minden valamire való ifja legyen az egyesületnek hűvel és lelkesedéssel buzgó és kitartó tagja. Ezekben volt szerencsém titkári jelentésemet megtenni, szíveskedjenek tudomásul venni.

Rendelet a borhamisítás ellen.

Mint biztos forrásból értesülünk, a pénzügyminiszteriumban a belügyi és kereskedelemi minisz-terek által adott adatokból egy új rendelet-terve-zetet állítottak össze, a mely a szesz italok ki-mérésénél és kis mértékben való eladásánál köve-tendő egészségügyi rendszabályokat, to-vábbá az azok áthágására szabandó büntetések, és a rendőri és orvosrendőri felügyelet mikénti gyakorlására vonatkozó sza-bályokat foglalja magában. — A tervezet ezen-kül felvette az italmérésekben használt hamis jelzéssel ellátott üvegmértékekkel ellátott visz-szaélések megállítását célzó rendeleteket is — A tervezet 5 fejezetből, mintegy 40 §-ból áll s annak minden egyes pontja figyelemmel van nemcsak a kincstár, de különösen a fogyasztó közönség ér-dekeire, s így azok összeállítását rokonszenven kell, hogy fogadjuk. Az első fejezet általános határozato-kat tartalmazza, s így a felügyeleti és ellenőrzési jog terjedelmét, mely szerint a tervezet szabályai kiterjednek a korcsmárosok, vendéglősök, sör és szeszfőződé vállalkozóira, a kereskedők, szató-csok, czukrászok, kávéosok és bortermelőkre, szó-val azokra, kik bor, bormust, gyümölcsbor, sör és bármely más égetett szesz folyadéknak üzleten vagy azonkívül kis mértékben való eláru-sításával foglalkoznak.

A II-ik fejezet a közegészségi és orvosrendőri szabályokat tartalmazza. A felügyeletet tehát első sorban közvetlenül a községi rendőri közegek, nagy és kis községekben a bíró és községi jegyző, rendezett tan. városokban a rendőrkapitány ga-korolják, míg törv. hatósággal felruházott váro-sokban a kapitánysági közegek. — Budapesten a felügyeletet az államrendőrség gyakorolja. — A felügyelő közegek eljárása felett az ellenőrzést a törvényhatósági közegek, ugymint főszolgabíró, illetve polgármester teljesítik.

E fejezet szakaszai szerint tilos a megromlott, egészségre ártalmas, undort okozó italneműek elárúsítása, továbbá az italoknak az emberi egészségre ártalmas anyagokból készült edényekben készítése és tartása. Tilos fuchsinnal hamisított vörös boroknak és szabad kénecssavat tartalmazó fehér boroknak tartása és forgalomba hozatala. A vizsgálatoknál szakértőtől szerepelnek a községi és kororvosok, vásárok, bucsuk és sokadalmak alkalmával a vásári felügyelők is, ha az e célból kirendelt bizottság előtt képességüket igazolják. A szakértői vizsgálatot tartó egyén feladata nyilatkozni az iránt, vajjon az általa megvizsgált bormintákat tintákkal, fuchsinnal vagy szabad kénecssavval hamisítottaknak találta-e vagy sem; továbbá, hogy a hamisítás márve erős, gyenge vagy parányi-e? Fuchsinnal erősen hamisított borok hatóságilag megsemmisítendők, olyanok ellenben, a melyekben a fuchsinnal csak parányi mennyisége vagy nyoma találtatott, hatóságilag élvezhetlenekké (denaturalisáltá) teendők, s ezek megtörténte után szeszfőzés céljából a tulajdo-nos birtokában hagyandók; a fegyelmi eljárás azonban mindkét esetben megindítandó. Azon fehér borok, melyekben a vegyvizsgálat szabad kénecssavat fedezett föl, az üzletforgalomból kitil-tandók és pinczekezelés alá veendőek, addig, míg a szabad kénecssav a lassu élelyülés által el nem tűnik. Az eljárási és vegyvizsgálati költségeket a fél viseli.

A III-ik rész, mely a közérkölcösi és rendőri fel-ügyeletet tárgyzó szabályokkal foglalkozik, szí-goruan tiltja erkölcselen női pinczerek alkalmá-

zását a vendéglők és korosmákban, a vendéglői zárórák megszögőjét 50 frt, visszaesés esetében 200 frtig terjedő pénzbüntetéssel bünteti. A ven-déget, ki vendéglőben, vagy kávéházban a zárórán tul marad, s a felszólításnak nem enged, 25 frttal bírságolja. Szerencsejátékok italmérésben üzni tilos. Ki mást érdekesít, vagy ha a kimérő részeg-nek inni ad, 50 frttal büntetendő, míg ha a leré-szegetett kora a 14 évet meg nem haladja, a leré-szegető 100 frtig büntetettik. Tilos ezen fejezet szerint hamis etikeket használni, pl. nem sza-bad a bajor sös vignettáját kobányai sörös üvegre ragasztani s azt áruba bocsátani.

A IV. fejezet a kihágások büntetésével és az eljáró hatóságok feladatával, míg az

V. a felügyeleti jogot gyakorló hatóságok teen-dőivel foglalkozik, melyek szerint a hamis mérték-ek ellátott edények elkoboztatnak, s az, kit ily edények birtokában találunk, 100 frtig terjedő pénzbírsággal büntetettik. Büntértes az is, ki ily edényeket megrendel, valamint a gyáros is. A boros üvegek és poharak 1 liter, 0,5 és 0,2 liter, míg a sörös poharak 1, 0,5 és 0,3 liter ürméretek-kel kell, hogy birjanak.

Legujabb.

Csütörtökön a fővárosban az a hír ter-jedt el, hogy ő Felsége a király ellen Gleichenberg közelében merényletet követtek el. A hír nagy megdöbbenést keltett a főváros körében, mely azonban örömmé vált, mi-dőn megtudták, hogy a királynak nem tör-tént semmi baja.

Reichenberg mellett levő Rosenthal falu közelében a vasuti hid vizlevezető tömlőibe két kis bombát helyeztek, melyeknek egyike csütörtökön éjjel háromnegyed 12 órakor, a másik mintegy tíz percczel később robbant szét. A robbanás a hidban csupán annyi kárt okozott, hogy a hid alatt néhány kőcsozót kitéptt.

Általános a meggyőződés, hogy a tettelt elkövető gazfickóknak más céljuk nem volt, mint hogy megzavarják Reichenberg város örömet, hova másnap reggel vonult be a király. A merényletnek tehát politi-kai háttere nincs.

Magyarország népe őszinte szívből ad hálát az isteni Gondviselésnek, mely nem engedte, hogy a szeretett uralkodó valami gaz fickók könnyelmű cselekedetének áldozatul essék.

Különfélék.

— Székelyek kitüntetése a temesvári kiállításon. A temesvári kiállítás jureye a napokban itelt a kiállított tárgyak felett. A legnagyobb örömmel konstataljuk, hogy székely iparosaink tárgyai a délmagyarországi kiállításon dícsőséget hoztak a székely nére. Kitüntetést nyertek városunkból: Molnár Józsiás (ezüst érem), Nagy Gyula (ezüst érem), Czibalmos Ferencz (ezüst érem), Nagy Lázár (bronz érem), „Erzsébet” árvalás (állami bronz érem), Dávid Gyula (ezüst érem). Továbbá: a gróf Mikes-féle búkszádi üveggyár (ezüst érem), Csia György Kovácsnáról (elismerő okmány), a kovásznai gyógyvizforrás (bronz érem). Megyénk derék főispánja, Potsa József ur, dísz-okmányt nyert azért a lelkes buzgalomért, melyet a „Székely-ház” érdekében kifejtett. A székely népet örök hálára kötelezte le ő méltósága, midőn alkalmat szerzett iparosainknak, hogy életrevalóságukat, képességüket a délmagyarországi kiállításon bebizonyíthassák.

— A kézdívásárhelyi jótékony nőegyesület idei köz-gyűlését f. évi október 18-án d. u. 3 órakor fogja megtartani, miről a tagokat az elnökség a meg-hívó és tárgysorozat kibocsátása előtt is értesíti.

— **Fillérestélyek.** Értesülésünk szerint a helyi jótékony nőegyesület által rendezni szokott filléresté-lyek az idén is október havában kezdetüket veszik. Jobb sikert kívánunk a nőegyesületnek a múlt éviéknél!

— **Nagy tűz Bereczkben.** Szerencsétlen napja volt pénteken Bereczk város lakosságának. Dél-után 1 órakor tűz ütött ki, mely rettenetes gyor-sasággal terjedvén, nemsokára egy csomó épület állott lángokban. A megrémült lakosság teljes erő-vel látott az oltáshoz, de küzdelmek nem sokat ér-t az Ojtoz szelével szemben, mely akkor jává-ban dühöngött. A szél messze szétszórta a szikrá-kat s azok őrgalmatlanul lángba borítottak min-den éghetőt, a mi utjokba akadt, úgy, hogy rövid idő múlva a városnak egy a patakon inneni, mint tuli része lángba borult. Délután 3 óra tájban kűrt-szó jelezte városunkban a bereczkiek veszedelmét. Már ekkor annyira el volt terjedve a tűz, hogy a posta- és táviradivatal épülete leégett; ez

utóbbi felszerelését azonban, ugyszintén az iro-mányokat is, sikerült megmenteni. De a táviró-készülék használható nem lévén, futár által voltak kénytelenek városunkhoz segélyért fordulni. De-rék tűzoltóink gyorsan összegyűlvén, sietve haj-tattak a vész színhelyére; midőn azonban oda ér-tek, már akkor mit sem lehetett menteni. Tűz-oltóink segítségével aztán estére sikerült a tüzet lo-kalizálni. Mint halljuk, mintegy 60 épület égett le. Hir szerint emberélet is esett áldozatul a tűznek: egy öreg asszony bennégett a házában. Ezenkívül porráégett 6 juh. A tűz Németh Józsefnél kezdő-dött, s annak okozói, hir szerint, gyermekek vol-tak, kik szalmával játszottak. Negyven gazda szenvedett kárt. Biztosítva nagyon kevés volt a leégett épületek közül, s így a kár annál nagyobb.

— **Színészet.** Szerdán „A nagymamát”, Csiky Gergely legújabb kitudó vigjátékát adta elő Kovács Jenő színtársulata zajos sikerrel. Elmond-hatjuk, hogy annyi tapsot és tetszésnyilvánítást régen nem hallottunk színházunkban, mint ez elő-adáson. Az igaz, hogy a tetszésben nagy része volt a költőnek is, ki a darabot oly remekül megírta, de igazságtalanok lennénk, ha elismerésünknek kifejezést nem adnánk a főbb szereplőkkel szem-ben, kik a darab pompás alakjait oly szépen ki-domborították. Sajnáljuk, hogy oly kevesen él-vezték Csiky e kitudó alkotását. Legjobb alakjai voltak az előadásnak Bágyoni Sz. Ödön (Örkényi) és Hegyi (Tódorka); utóbbit a közönség nyilt színen is többször megtapsolta; továbbá Szitai (Kosztá) és Megyasza Ilka (Mártha), ki ezuttal értelmes színésznőnek mutatta be magát. Szerémi grófnét Kovácsné játszta, szintén tiszteességes si-kerrel. A színészek közül még Kacsokviesot (Ernö) említjük meg gondos játékáért. A társulat iránti szíveségből az ismert tehetséges műkedvelő Selyei Tóth Albertné urnő játszta el Langó Szeraphin nehéz szerepét, a darab egyik főalakját, s tekintve azt, hogy műkedvelő és hogy a szerepet nagyon rövid idő alatt kellett betanulnia, úgyessen meg-állotta helyét Thalia papjai és papuói között. — Csütörtökön bucsuelőadásul s egyzersmind Bá-gyoni Sz. Ödön és neje jutalmul három egy fel-vonásos darab adatott. „A váróteremben” című vigjátékban Bágyoni Sz. Ödön szerzett érdemeket zajos tapsokra. A „Cselédosinyek”-ben Kovács és Kovácsné tartották derűltséggel a közönséget összevágó játékkal. Utóbbinak dalait háromszor ismételtette meg a hallgatóság. „A miniszter elő-szobájában” című dramoletten pedig Hegyi mutatott be, mint Knabe Jeremiás, egy minden tekintetben kitűnő alakítást. Nem hagyhatjuk szó nélkül Gyárfás feltűnő hanyag öltözetét és masz-kiözását, ki minden egyéb, csak miniszter nem volt. A színpad a színésznek temploma és azt fu-migálni nem szabad. Ez estén is általában nagyon hálás volt a közönség, s a szereplők iránti elismerésének sürű tapsokban adott kifejezést. Ezzel a társulat befejezte működését városunkban s pén-teken elutazott Seps-Szentgyörgyre.

— **A brassó háromszéki helyi érdekű vasut sepsi-szentgyörgy brassói vonalszakaszán a közigazga-tási bejárás a mult heten ment végbe — írja a „Sz N.” Az utátjárók és párhuzamos utak az enge-délyokmányban előirt helyeken és méretek szerint találtattak s csekély pótlásokkal az utátjárókat be-fejezett kivitellüknek nyilvánította a bizottság. Így tehát, miután az állomási és megálló helyek felszerelési is befejeztettek, a vonalszakasz műtan-rendőri bejárásának és a megnyitásnak technikai nehézségek nem állják útját; s a várva-várt meg-nyitás elé annál is reményteljesebben tekintünk, mert az október hó elsejétől életbe lépett új vasuti menetrendben is befoglaltatik a brassó-kézdí-vásárhelyi vonal, melynek menetrendje „érvényes a megnyitás napjától.” A kavicsoló és munkavona-tok immár Imecsfalvaig közlekednek s rövid idő alatt Kézdí-Vásárhelyre is berobog az első vonat, az ország legkeletibb vasuti állomására.**

— **Polyani hírek.** Tűz. Kézdí-Polyanban hétfőn (szept. 28-án) délután 3 órakor Péterfi Eleknek a sertés-pajtája kigyulladt, melytől a közelében levő 2 boglya szénája is leégett. A szélfúvás da-czára, sikerült az önkéntes tűzoltóknak a tűz tovább terjedését megakadályozni. A kár mint-egy 60—70 frtra tehető. Mint az előleges vizsgá-latnál kitűnt, a tűz gyújtogatás folytán jött létre. A károsult szegénysége miatt biztosítva nem volt semmi. — **Halálozás.** Kézdípolyáni özv. Tré-fán Dávidné sz. Winkler Terézia, Winkler F. közs. bíró testvéré, folyó hó 1-én reggel, hosz-szas és kínos szenvedés után meghalt.

— **Tűz volt Szarazpatakon** péntekre virradó éjjel. A Pócsa kisasszonyok csütre, a benne és körülötte levő takarmánnyal és szalmával együtt leégett.

— **Budapesti Hírlap.** Olvasóink figyelmét felhí-nyuk a „Budapesti Hírlap” hirdetésére, mely lapunk mai számában közöltek. Előfizetési és munkatési összegek egyszerűen a következő cím alatt kü-lendők: Budapesti Hírlap Kalap-utca 16. Buda-pestben.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Van szerencsém tudatni, hogy lakásomat a Hankóné-féle, Bándy István fűszerkereskedése feletti első emeleti lakásba tettem át.

Dr. Szentpéteri Bálint,
kézdikerületi körorvos.

Szám 1139/1891.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kézdi-Szentlélek községe végrehajtónak odaváló Kőnczei Miklós végrehajtást szenvedő elleni 311 frt 14 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő K.-Szentlélek község határára fekvő, a kézdi-szentléleki I. rész 69. sz. tjkvben foglalt A + 153 $\frac{1}{2}$, 154., 155 $\frac{1}{2}$, hr. sz. 424 frt, 312., 313 hr. sz. 47 frt, 1796. hr. sz. 25 frt, 3803. hr. sz. 65 frt, 4893. hr. sz. 409 frt, 5099., 5100., 5101., 5102., 5103., 5104. hr. sz. 101 frt, 8441 hr. sz. 67 frt, 9327., 9328., 9329., 9330 $\frac{1}{2}$, hr. sz. 846 frt, 9390., 9391. hr. sz. 523 frt, 9393. hr. sz. 264 frt, 9547., 9548. hr. sz. 101 frt, 9553., 9554. hr. sz. 201 frt,

9805. hr. sz. 11 frt, 9891. hr. sz. 55 frt, 9924. 9925. hr. sz. 44 frt, 7262C $\frac{1}{2}$, hr. sz. 1 frt, a 90-ik sz. tjkvben az ifj. Tóth Antal és neje Szabó Anna javára átjegyzett 5861. hr. sz. 33 frt; a kézdiszentléleki II. rész 195. sz. tjkvben foglalt 487. hr. sz. 2 frt, 590. hr. sz. 11 frt, 600., 601. hr. sz. 4 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi november hó 4-ik napján d. e. 9 órakor K.-Szentlélek község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kézdi-Vásárhelyt, 1891. évi június hó 12-ik napján.

Gaál István,
kirendelt egyes bír.

KÉPES CSALÁDI LAPOK.

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Szerkeszti: **Dr. Tolnai Lajos.** Főmunkatárs: **Dr. Váradi Antal.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Dr. Murányi Armin.**

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

a „HÖLGYEK LAPJA” című divat-melléklettel s a regénymelléklettel együtt:
Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” című hetilap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét még a következő írók és írók támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalmady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Luczedy László, Palágyi Lajos, Erdődy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Palotay Ákos stb.; Benitzky-Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, Karlovsky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike stb. stb.

A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja” című, havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, a kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna, s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete külön beköthető négy kötet érdekes regénynyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

A „Képes Családi Lapok”-nak még a **zöld borítéka** is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és ponttalányokkal és szórjevervényekkel, melyeknek megfajtái értékes jutalmakat kapnak.

A „Képes Családi Lapok” gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap; éppen azért bizton számíthatunk minden honfitú és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatószámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 40 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt, és a ki 3 frt előfizetési összeget és 30 kr csomagolási és postaszállítási díjat együtt egyszerre beküld, annak két eredeti regényt küld ajánlva jutalmul.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül **egy díszes emlékkönyvet** küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben. Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, Nagykörút-utca 20. szám.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.

BUDAPESTI HIRLAP

3—6

Mindenki, a ki

alkalmazást keres vagy alkalmazást adhat,

a „BUDAPESTI HIRLAP”

apró-hirdetése

által nélkülözheti a közvetítőket.

Régi dolog, hogy a közvetítés sok pénzbe kerül, és a viszonyokat egyáltalában tekintve, gyakran fordul elő, hogy a költséges közvetítés dacára sem az alkalmazást kereső nem jut könnyen helyhez, sem az alkalmazást adó nem kap könnyen megbízható embereket. Oka ennek főleg az, hogy a munkaadó és munkakereső, a vevő és eladó nem érintkezik közvetlenül. A közvetlen érintkezésre pedig manap alig van hatható-sabb eszköz, mint egy elterjedt lapban való hirdetés, a „Budapesti Hírlap” apró hirdetési rovata pedig naponta legkevesebb 90. ezer ember által olvastatik. (A lap naponta 30.000 példányban jelenik meg: legkevesebb három olvasót lehet számítani egy-egy lapra.) Kereskedő, a ki könyvvezetőt, irodatisztet, gyakornokot keres, vagy viszont azok, a kik hasonló alkalmazást keresnek; a gazda, a ki kasznárt, ispánt vagy gazdasági gyakornokot keres és viszont a kik ajánlkoznak a háziasszonynak, a ki szakácsnét, szobaleányt, dajkát, cselédleányt keres, és hasonlóan szolgálók, a kik helyet keresnek; birtok-eladás, üzleteladás, birtokbérlet, ház eladás, házvétel, nevelő, nevelőnő, házvezetőnő, gazdasszonyi és egyéb pályázat, lakáskiadás és lakás-bérbevételei hirdetések, szóval az életszükséglet minden fázisaiban könnyen és olcsó pénzen a

Budapesti Hírlap apró-hirdetése

által célt lehet elérni.

Családi jelentésekre,

különösen

eljegyzési hírekre, hymen hírekre, esküvőre való meghívásokra, születési jelentésekre, névnap gratulációkra, gyászjelentésekre

és minden efféle

KÖZLEMÉNYEKRE

a Budapesti Hírlap apróhirdetési rovata kiválóan alkalmas.

A hirdetési díjak igen olcsók. Mindannyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik, egy-egy szó két krajczárba kerül, vastagabb betűvel négy krajczár. Czimmel ellátott hirdetéseknek még egy-egy hirdetés után 30 kr kincstári bélyegilleték külön jár. Ha a czim nincsen kitéve, hanem a hirdetés úgy szól, hogy „Czim a kiadóhivatalban megtudható”, akkor bélyegdíjat nem kell fizetni. A kiadóhivatal ilyen esetben minden díj nélkül megmondja a kérdezősködőknek az illető czimet, sőt vidékre díjtalanul levelez is, ha a kérdezősködő a postabélyegyet beküldi. Helyben a hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek föl készpénzen, vidékről a pénzt legalkalmasabban postautalványon lehet küldeni. A Budapesti Hírlap előfizetési ára negyedévre 3 frt 50 kr, egy hónapra 1 frt 20 kr. A czim egyszerűen „Budapesti Hírlap Kalap-utca 16.”